

Skrivnostni ŠAKAL

Po Ljubljanskem barju se zadnje čase potika nov priseljenec iz družine psov. Nekoč bi ga lahko srečali le na posameznih otokih v Jadranskem morju, danes pa ga lahko najdemo skoraj povsod po Evropi. Poglejmo, kdo je ta osvajalec novih svetov.

Ne volk in ne lisica

Če bi ga srečali v naravi, bi ga morda zamenjali za volka ali lisico. A od volka je manjši, saj tehta le dobrih deset kilogramov. Od večjega bratranca ga lahko zanesljivo ločimo tudi po belem ovratniku na prsih. Zavede nas lahko tudi z lisičje zašiljenim gobčkom. A od zvitorepke se razlikuje po dolgih tačkah in krajšem repu.

Njegov kožušček je večinoma zlate barve, le po hrbtu je temnejši. Barva se lahko spreminja tudi glede na letni čas in okolje. Je nočna žival, ki svoj brlog zapušča šele zvečer ob mraku, ko se odpravi na lov za svojo najljubšo hrano. Ta nočni potepin, ki spada v družino psov, se imenuje **šakal**.

Šakal, ki ga srečamo pri nas, je največja podvrsta evrazijskega šakala. Zaradi barve dlake mu pravimo tudi zlati šakal.

Dobro se znajdem skoraj povsod

Šakal si svoj dom poišče v različnih življenjskih okoljih. Pri iskanju novega doma brez težav prehodi dolge razdalje in celo preplava reke. Ker je zelo prilagodljiv, lahko živi tako v suhih in vročih pokrajinah kot v vlažnem in močvirnatem svetu, v zadnjem času pa so ga opazili celo na skrajnem severu evropske celine.

Nisem izbirčen

Najbolj mu tekne meso, a si brez težav privoščiti tudi kakšno žuželko, grozdje, fige, koruzo ali olive. Kot plenilec ima najrajši miši, podgane, poljske zajce in manjše domače živali. Ko nima na voljo sveže hrane, si postreže tudi z ostanki umrlih živali ali odpadki na bližnjem smetišču.

Glasno naznanjam, kje je moj dom

Šakali so monogamne živali. To pomeni, da samec in samica vse življenje preživita skupaj. Skupaj lovita, se hranita, negujeta, branita svoj teritorij in vzgajata mladiče. Šakalji par z mladiči sestavlja družinski trop. Ko mladiči dopolnijo eno leto, trop zapustijo in si poiščejo nov dom.

Območje, ki si ga šakali izberejo za svoj dom, neprestano označujejo in pogumno branijo pred vsiljivci iz drugih družin. Eden izmed načinov, s katerim označujejo svoj teritorij, je glasno zavijanje. Tako sporočajo drugim šakalom, da je območje, na katerem živijo, že zasedeno.

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

Sem nova in domorodna vrsta

Še pred nekaj desetletji je šakal živel le na posameznih območjih ob Sredozemskem morju. Danes se je naselil že v večjem delu evropske celine. Pri nas in ponekod v Evropi tako velja za novo vrsto. Ker se je na nova območja razširil po naravni poti, ga uvrščamo med domorodne vrste.

Šakal se je naselil predvsem na tistih območjih, kjer smo v preteklosti iztrebili volka, ki je njegov naravni sovražnik. Ker so zime v Evropi zaradi podnebnih sprememb vse milejše, si lahko povsod brez težav poišče hrano. To pomeni, da smo k širjenju šakala precej pripomogli tudi ljudje s spreminjanjem naravnega okolja. Šakal je tako opomnik in pokazatelj našega vpliva na okolje.

- Je dober plavalec, ki lahko preplava celo manjše morske ožine.
- Šakali se lahko križajo s psi in imajo plodne potomce.
- Šakal, ki ga srečamo pri nas, je edina vrsta šakalov, ki živi zunaj Afrike.
- Šakala ločimo od lisice po barvi dlake na hrbtni strani uhljev. Pri šakalu je rjava, pri lisici pa je vselej črna.